Anjuman Aftab Asab Aftab Shah Jamote Jilani Yaade Ayyam Dr Abdul Haleem Qureshi

سيد آفتاب شاھ صاحب ڪجھ سال ٿيا آھن ته گذاري ويو آھي. مون گھڻي ڪوشش ڪئي ته ڪٿان تاريخون معلوم ٿين، پر مونکي ويبسائٽ تي نظر نه آيون. ٻيا ڪي بزيگ به گذاري ويا آھن جيئن گل حسن لغاري صاحب ۽ ڊاڪٽر بلوچ صاحب

(م ع. چنڊ)

انجمن آفتاب ادب
آفتاب شاھ چاموٽ
جي علمي محفلن جو ذڪر
ڪتاب ياد ايام ڊاڪٽر عبدالحليم قريشي

آخر ۾ الله کي ياد ڪرڻ وارن جو ذڪر:

آخر ۾ ھڪ چڱي ڪم جو ذڪر ڪجي. حضور پاڪ صلي الله عليہ وآلہ وسلم جن جي حديث آھي:

”انا مدينة العلم وعلي بابها.“

يعني آءٌ علم جو شھر آھيان ۽ علي ان جو دروازو آھي.

قرآن فرمائي پيو ته: فسئلو اھل الذڪر ان ڪنتم لا تعلمون. ”الله کي ياد ڪرڻ وارن کان پڇو، جي توھان نٿا ڄاڻو.“

مفسرن اھل الذڪر مان مراد اھل بيت کي ورتو آھي، چنانچه اسين ڏسون ٿا ته ڪيترا سائل پنھنجا سوال امير المؤمنين سيدنا علي رض وٽ کڻي ايندا ھئا ۽ ڪائنئن انھن جو حل پڇندا ھئا. پاڻ انھن جا تشفي بخش جواب ڏيندا ھئا.

اسان جا وڏا رحمهما الله تعاليٰ فرمائيندا هئا ته اهل بيتن ۾ جيڪڏهن ڪي عالم ٿيندا، ته دين ۾ انهن جهڙو راسخ، فاضل، پابند احڪام ڪو ٻيو ڪونه ٿيندو. پاڻ هر اهل بيت جو اٿي بيهي احترام ڪندا هئا ۽ پنهنجي پرسان وچايل رليءَ تي ويهاريندا هئا. پر هاڻي ته:

آن قدح شڪست و آن ساقي نماند

نه اهو جام آهي، ۽ نه اهي ساقي آهن. زماني جي انقلابن نيڪن کي ڏکي چڏيو آهي ۽ فرومايَن کي اڳتي ڪيو آهي. فياذ المظاهر العجب والغرائب! هي دلدوز حالات هر دم اکين سان ڏسون ٿا ۽ سواءِ تاسف جي ٻيو ڪجهه ڪري نٿا سگهون.

تاهم غنيمت آهي جو هن قحط الرجال جي دور ۾ ڪي اهڙا تابناڪ ۽ روشن ستارا آهن، جن جي علمي دلچسپي ۽ تجسس کي وڏو داد آهي. منهنجو اشارو **مٽيارين جي علمي خانوادي چاموٽ سيدن** ڏي آهي، جن جا پويان علم جي شمع ٻاريو اچن ٿا.

هن سچي مجلس جو روح روان **سيد آفتاب حسين شاهه چاموٽ آهي، جيڪو گهٽ ۾ گهٽ مهيني ۾ هڪ دفعو علمي مجلس سڏائيندو آهي،** جتي اهل علم، محقق، شاعر ۽ اديب اچي جمع ٿيندا آهن. پوءِ اتي گفتگو، علم و ادب جي هر فن ۽ نوع تي ٿيندي آهي. ڪنهن وقت اسلامي ادب زير بحث ايندو، ڪنهن وقت ملڪي

سياسي حالات تي مقالا ٿيندا، ڪنهن وقت پٺائي ۽ سچل تي ڳالهه ٻولهه ٿيندي. ڪنهن وقت سنڌ جي تهذيب، ثقافت، معاشرت تي گفتگو ٿيندي ته ڪڏهن تصوف جون باريڪ بينيون به زير غور ايندڀون آهن. غرض ته ڪو خاص محدود موضوع نه هوندو آهي، پر هڪ شرط ضرور هوندو آهي ته گفتگوءَ ۽ بحث کي ڪڏهن به تهذيب جي دائري کان ٻاهر نڪرڻ نه ڏنو وڃي، ۽ اهو ڪنٽرول سيد آفتاب شاهه کي حاصل آهي ته گفتگو جا حدود اربعہ ترتيب ڏئي ۽ ان تي عمل ڪرائي. هن مجلس ۾ حقير راقم الحروف کان علاوه وڏا محقق، عالم ۽ اديب اچن ٿا ۽ پنهنجون علمي گوهر افشانيون ڪن ٿا. انهن ۾

- **ڊاڪٽر حبيب الله صديقي،**
- **ميان غلام حسين مشتاق سچاروي،**
- **مسٽر عنايت بلوچ،**
- **حاجي عنايت الله زنگيجو،**
- **پير بهاءُ الدين ۽ ٻيا حضرات اچي وڃن ٿا.**

سيد آفتاب شاهه سان هن ڪار خير ۾ سندس برادر بزرگ سيد امير علي شاهه ۽ ننڍو ڀاءُ علي گوهر به شامل هوندا آهن، جي به ڀاءَ وانگر مهماننواز، خوش خلق ۽ خوش اطوار آهن.

هنن چاموٺ سيدن جا وڏا اصل ۾ هرات مان امير تيمور لنگ جي لشڪر سان هندستان آيا. تيمور لنگ هنن کي حڪومت ۾ وزيرن ۽ مشيرن جا عهدا ڏنا. زماني جي انقلابن کين پوءِ هالاڪنڊي ۾ آندو، جتي ڪجهه سال رهيا ۽ ان کان پوءِ مٽياري رهائش پذير ٿيا. سندن ٽڙ ڏاڏو سيد جيئندل شاهه هو، جيڪو امير ٽالپرن جو وزير هو.

پيو سندن ڏاڏو به جيئندل شاهه نالي هو، جنهن مٽيارين جي پرسان جيئندل ڪوٽ نهرايو.

ساڳئي جيئندل شاهه جو پٽ خانبهادر سيد الله بخش شاهه هو، جنهن جا به پٽ انور علي شاهه ۽ محمد علي شاهه ٿيا. امير علي شاهه، آفتاب حسين شاهه ۽ علي گوهر شاهه انور علي شاهه جا فرزند آهن.

سندن چوٿون پاءُ سيد امداد علي شاهه 1971ع ۾ سپر هاءِ وي تي روڊ حادثي ۾ گذاري ويو.

انجمن آفتاب ادب

مذڪور چاموٺ پائرن طرفان ”ڪاشانهء انور“ لطيف آباد ۾ علم و ادب جون محفلون منعقد ڪيون وجن ٿيون.

هنن ڪچهرين ۾ دين - اسلام قرآن شريف تصوف اسلامي فڪر و فلسفه تاريخ سنڌ جي ثقافت تهذيب ڏيهه پرڏيهه جي سياست عالمي امور ۽ ادب شاعري وغيره

جهڙن اهم موضوعن تي کلي دل سان خيالن جي ڏي وٺ ٿيندي رهندي آهي.

اهي ڪچهريون غلام حسين مشتاق سچاروي ۽ آغا مير محمد پٺاڻ جي گهرن تي به واري ڦيري سان ٿينديون رهنديون آهن.

انهن ڪچهرين ۾

- **ڊاڪٽر نبي بخش خان بلوچ،**

(16ڊسمبر 1917ع وفات 6 اپريل 2011ع آخري رات آفتاب شاھ جي انهي محفل ۾ هئا، ان رات وفات ڪيائون)

- **جناب مظهر الحق صديقي،**
- **محمد حسن پٿو صاحب،**
- **محمد هاشم لغاري صاحب،**
- **ڊاڪٽر حبيب الله صديقي،**
- **آغا ميرمحمد پٺاڻ،**
- **غلام حسين مشتاق سچاروي،**
- **عنايت بلوچ،**
- **ڊاڪٽر عبدالحليم قريشي،**
- **محمد اسلم ميمڻ،**
- **ڊاڪٽر گل حسن لغاري،**
- **طارق شاھ،**
- **پروفيسر عنايت الله زنگيجو**
- **۽ پير بهاءِ الدين سرهندي اڪثر ايندا رهندا آهن.**

دادوءَ ڪان منير احمد چنا صاحب به ايندو آهي، جيڪو سياست ۾ ميمبر سنڌ اسيمبلي هڪ ۽ زميندار آهي پر سندن خاندان ۾ سندن والد محترم حڪيم جناب شفيع محمد چنا ۽ سندن ڏاڏو حڪيم محمد مراد وٽ طب نبوي سان گڏ خلق خدا جو روحاني علاج به ٿيندو رهيو آهي ۽ ماڻهو جسماني ۽ روحاني راحت حاصل ڪندا رهن ٿا. چنا صاحب جي اچڻ سان ڪچهري ۾ نئون روح پئجي ويندو آهي.

هنن ڪچهرين ۾ **ڊاڪٽر شوڪت علي مگريو، سيد حسن علي شاه چاموٽ، سيد علي حسن شاه چاموٽ، سيد حسين طارق شاه چاموٽ، ڊاڪٽر طاهر حسين، علي، حيدر، غلام مرتضيٰ شاه چاموٽ، سيد علي اڪبر شاه چاموٽ، سيد عبدالقادر شاه چاموٽ، سيد حسين فيصل شاه چاموٽ** نوجوان نسل به شامل ٿي ذهني روحاني تربيت حاصل ڪندا آهن. اڪثر بزرگ شرڪاء چاهيندا آهن ته سندن جوان عمر اولاد انهن مجلسن ۾ موجود هجي.

چاموٽ خاندان جون دليون هميشه عشق رسول الله صلي الله عليہ وآلہ وسلم جي بحر بي ڪران ۾ غوطه زن رهن ٿيون. تنهن ڪري ڪوٽ جئندل توڙي لطيف آباد واري اوطاق تي ممتاز دين عالمن، مولوين ۽ قاري حضرات جي علمي بصيرت کان به فيض حاصل

ڪرڻ جا نادر موقعا نصيب ٿين ٿا. چاموٽ برادران ۾ سيد امير علي شاهه چاموٽ، سيد آفتاب شاهه چاموٽ ۽ سيد غلام قادر شاهه چاموٽ ته علم جا پنڊار آهن. ڪھڙو به موضوع چڙي پوي ته سندن علمي بصيرت ۽ عالمانه گفتگو موضوع جي پيچيدگين کي کولي پڌرو پٽ ڪيو ڇڏي. ڊاڪٽر نبي بخش خان بلوچ ته سنڌ جي علمي ادبي ايوان جو ڪوهه نور هيرو آهي. سنڌ جا قديم ماڳ مڪان، وستيون واهڻ، ڍنڍون ڍورا قومون ذاتيون تهذيب تمدن ٻولي ۽ تاريخ سندس ذهن جي ورقن تي اهڙي طرح اڪريل آهن جو جڏهن به بيان ڪري ٿو ته چڻ علم جو درياءَ پلٽجي پوي ٿو. شاهه سچل سامي يا اقبال غالب رومي سڀ سندس تحقيق جو ميدان رهيا آهن.

ڊاڪٽر بلوچ سنڌي ٻولي، ثقافت ۽ تهذيب جي اڻ لپ عظيم خزانن جو نگران آهي.

پاٽ جي مردم خيز زمين جو لائق فرزند ۽ صديقي خاندان جو روشن چراغ ڊاڪٽر حبيب الله صديقي عظيم محقق ۽ عالم آهي، سندس گفتگو جو هر جملو ۽ هر حرف تحقيق ۽ تجربي جو نچوڙ آهي. (جم 1 جنوري 1937 ع،)

جناب مظهر الحق صديقي دانشمندي ۽ ڏاهپ جي ذات جو واڳ ڌڻي آهي. ڌيرج سان پر حڪمت ۽ دانائي

واري گفتگو سندس ئي خاصو آهي. ڳالهائي ته محفل تي سڪوت طاري ٿي وڃي ۽ ٻڌندڙ تي جادو بياني جو اثر تادير باقي رهي ٿو.
آغا مير محمد پٺاڻ پيشي جي لحاظ سان آبپاشي جو عملدار پر علم و فضل ۾ عالمن ۽ اسڪالرن کان ٻه قدم اڳتي آهي.
عنايت بلوچ ته شاهه لطيف جو ازلي عاشق آهي.
جنم 3 آڪٽوبر1941
پروفيسر عنايت الله زنگيجو _ڄم 1937ع) به گڏ جي ته عنايت ئي عنايت ٿيو وڃي. ڀٽائي گهوٽ جي بيتن جي پڙهڻي جو حظ حاصل ڪرڻُ آهي ته پوءِ ٻنهي عنايتن کي چيڙي ڇڏجي ۽ دل جي دري کولي ويهي ڀٽائي عليه الرحمته جي فڪر جي پرواز جو مشاهدو ماڻجي.
غلام حسين مشتاق سچاروي اسلامي علوم ۾ قرآني فڪر جي ڄاڻ سان گڏ هڪ سٺو شاعر آهي. اردو فارسي توڙي سنڌي شاعري ۾ پنهن جو مٿ پاڻ آهي. سندس شاعري ۾ پختگي رواني ۽ آمد جو اثر نمايان نظر اچي ٿو. هنن ڪچهرين جو سرگرم رڪن هجڻ ڪري دوستن سان رابطي ۾ رهڻ سندس حوالي آهي. جماعت جي پيش امامي به سندس حوالي آهي.

محمد هاشم لغاري صاحب جو مطالعو ۽ مشاهدو به ڊاڍو وسيع آهي. خبر ناهي ته سرڪاري مصروفيتن مان هو ڪهڙي طرح علم و ادب جي مطالعي لاءِ وقت ڪڍي اڻ ملھ موتي گڏ ڪري ٿو.

محمد حسن پٿو صاحب پنهن جو مثال پاڻ آهي. سندس گفتگو مٺيادار ۽ معنيٰ خيز هوندي آهي.

ڊاڪٽر گل حسن لغاري صاحب جو شمار سنڌ جي برک عالمن ۾ ٿئي ٿو. فارسي زبان جو ماهر ۽ سٺو ليکڪ آهي. (ڄم جي تاريخ 12 12 1939، وفات 8 نويمبر 2008ع مطابق 7 ذي القعده)

پير بهاء الدين ”بها“ سرهندي عالمانه خاندان جو نهايت عمده نمونو آهي. سندس صحبت ۽ شاعري ڪچهري جي جان هوندي آهي.

اهڙن برک عالمن اديبن شاعرن ۽ دانشورن جي ميڙ ۾ اهو ڪهڙو موضوع زير بحث هوندو جيڪو حل ٿيندو نظر نه اچي؟

ڊاڪٽر حبيب الله صديقي هنن ڪچهرين کي ”انجمن آفتاب ادب“ جي نالي سان ان ڪري سڏيو آهي، جو واقعي هي علمي ادبي ڪچهريون هن مادي دنيا جي اونداهي دور ۾ آفتاب عالمتاب جي روشني کان گهٽ نه آهن ۽ انهن محفلن ۽ سڀ جو سرواڻ سائين آفتاب

علي شاهه چاموٺ آهي، جيڪو پنهن جي نالي جي مصداق علم و ادب جو هڪ روشن آفتاب پڻ آهي.

راقم الروف (ڊاڪٽر عبدالحليم قريشي) به انجمن آفتاب ادب جو پروانو آهي. حياتي جو وڏو حصو ڪتابن جي دوستي ۾ گذريو آهي. پر انجمن جي اهڙين ڪچهرين ۾ چند گهڙيون گذارڻ ڪيترن ڪتابن جي مطالعي ڪرڻ جي برابر آهي.

اهي ڪچهريون شام جي ٿڌڙي هير سان گڏ شروع ٿي رات جي 10 وڳي تائين جاري رهن ٿيون. انهيءَ عرصي دوران مغرب ۽ عشا جي نماز به با جماعت ادا ڪرڻ جو سعادت نصيب ٿئي ٿي ۽ روحاني راحت حاصل ڪرڻ جو موقعو ملي ٿو. چاموٺ پائرن جو دسترخوان به ايترو ئي ڪشادو آهي جيترو سندن خانداني عظمت جو پس منظر. آخرڪار ”ڪچهريون سدا قائم“ جي دعائيه الفاظن سان دوست پاڪر پائي روانا ٿين ٿا ۽ ايندڙ ڪچهري تائين گذريل گڏجاڻي جون خوشگوار يادون سندن روح جي راحت رهن ٿيون.

ضميمو

شجره نسب سادات متعلوي

حضرت امام موسيٰ ڪاظم (7- صفر 128هه- 25 رجب 183ه مطابق 8 نومبر 745ع کان 1- سيپٽمبر 799ع) بن حضرت امام جعفر صادق بن حضرت امام باقر بن امام علي زين العابدين بن حضرت امام حسين رضه بن حضرت علي ڪرم الله وجہ.

حضرت امام موسيٰ ڪاظم، ڇهون امام

↓

1- سيد جعفر ثاني الحواري

↓

2- سيد علي حسين سبزواري

↓

3- سيد علي الحواري شيرازي

↓

4- يوسف عرف ابراهيم سبزواري

↓

5- سيد محمد عرف حسن سبزواري

↓

6- سيد احمد سبزواري

↓

7- سيد مير علي ترمذي

↓

8- سيد حسين سبزواري

↓

9- سيد محمد شيرازي ترمذي

↓

10- سيد مير علي هراتي

↓

11- سيد امير حيدر شاهه

سيد مير علي هراتي، امير تيمورلنگ سان فرزندن سميت هندستان تي فوج ڪشيءَ ۾ شامل هو ۽ 7- ڊسمبر 1398ع دهليءَ جي قتل عام کان پوءِ دلي تي، سنڌ تي قرزت امير حيدر شاهه، 801 هجري مطابق 1398ع تي سنڌ ۾ آيو.

سيد مير علي هراتيءَ کي 8 فرزند هئا، جن مان ڪي هندستان جي فتح بعد موٽي هرات ويا ۽ باقي جاگيرون

وٺي هندوستان ۾ آباد ٿيا: 1- سيد عبدالواحد ملتاني 2- سيد عبدالباقي اجميري 3- سيد محمد حسين هراتي 4- سيد محمد هراتي 5- سيد عبدالرزاق بکري 6- سيد ابوبڪر سيوهاڻي 7- سيد شرف الدين هراتي ۽ 8- سيد امير حيدر سنڌي، جنهن هالڪنڊيءَ ۾ شاهه محمد هالي جي دختر سان شادي ڪئي. ٽن سال اٺن مهينن بعد موٽي هرات ويو ۽ اُتي فوت ٿيو. سندس وصيت مطابق سنڌ ۾ چاول سندس فرزند جو نالو، سيد مير علي سنڌي رکيو ويو. بالغ ٿيڻ بعد سيد مير علي پنهنجي والد جي ڇڏيل ملڪيت مان پنهنجو حصو حاصل ڪرڻ لاءِ هرات ويو، ۽ سندس والده کي ڏنل نشانين، مُنڊي ۽ خنجر، ڏيکارڻ سان، پنهنجو ورثو حاصل ڪيو ۽ موٽي اچي شهر متعله (مٽياري) ۾ سڪونت اختيار ڪئي. سنڌ ۾ سندس اولاد جون ڏهه نُکون آهن:

1- سادات جراڙ پوٽا: سيد جلال بن شرف الدين هراتي جو اولاد، جنهن مان شاهه ڪريم ۽ شاهه لطيف رحمهم الله پيدا ٿيا.

2- سادات باقيل پوٽا: سيد محمد باقي بن عبدالوهاب بن نبهندو بن سومار بن بهاء الدين بن محمد بن زڪريا بن مرتضيٰ بن سيد مير علي جو اولاد، اڪثر مٽياريءَ ۾ رهن ٿا.

3- سادات موسيٰ پوٽا: موسيٰ عرف موسن بن صاحب بن احمد بن سيد مير علي جو اولاد.

4- سادات ميرڻ پوٽا: ميرڻ ثاني بن پرئيو ثاني بن ميرڻ بن غلام مرتضيٰ بن سيد مير علي جو اولاد، ڏونرن هڱورن ڍنڍي ۽ چاري (ٽنڊي محمد خان) طرف آباد آهن.

5- سادات عيسيٰ پوٽا: سيد عيسيٰ بن صاحب، سيد موسيٰ جي ڀاءُ جو اولاد آهن، مٽياري، فتح پور (ٽنڊي محمد خان) نصرپور، ڏچڙاپور، ديھ ونگي ۽ انڙپور ۾ آباد ٿيا.

6- سادات ميين پوٽا: سيد ميان بن محمد بن احمد بن شرف الدين بن سيد مير علي جو اولاد آهن. مٽياري، سـَنَ، ڀاڏوٺ ۽ سعيدپور ۾ آباد ٿيا.

7- سادات مير حسن (ميرسن) پوٽا: سيد مير حسن بن چٽو شاھ بن احمد بن سيد مير علي جو اولاد آهن، مٽياري ۾ آباد ٿيا.

8- سادات نـَـٿـُـو پوٽا: سيد نٿو بن چٽو شاھ، سيد مير حسن جي ڀاءُ جو اولاد آهن. مٽياري ۾ آباد ٿيا.

9- سيد حسناڻي پوٽا: سيد حسن بن سيد صاحب، سيد عيسيٰ ۽ موسيٰ جي ڀاءُ جو اولاد آهن. ملا ڪاتيار ۽ ٽنڊي ڄام لڳ سيد اپوڙي جي مقام لڳ آباد ٿيا.

10- مير علي پوٽا: سيد مير علي بن زڪريا بن شرف الدين بن سيد مير علي جو اولاد آهن. اڪثر مٽياري ۾ سڪونت پذير رهيا.

سيد مير علي سنڌي بن امير حيدر شاهه هراتي، متولد 806ھ/1403ع جي اولاد مان چاموٽ خاندان، سيد محمد علي شاهه چاموٽ کان شروع ٿئي ٿو. خود سيد محمد علي شاهه چاموٽ بن سيد جيئندل شاهه بن سيد غلام حسين شاهه بن سيد محمد حسن شاهه بن سيد مرتضيٰ شاهه بن سيد محمد حسن شاهه بن سيد جنيده شاهه بن سيد اسحاق شاهه بن سيد جنيده شاهه بن سيد جهنڊو شاهه بن سيد موسيٰ شاهه بن سيد احمد شاهه بن سيد مير علي شاهه سنڌي بن امير حيدر شاهه بن سيد مير علي هراتي، موسيٰ پوٽا نُک مان هو. سيد محمد علي شاهه چاموٽ کي به فرزند، سيد جيئندل شاهه ۽ خانبهادر سيد حسن علي شاهه چاموٽ هئا.

سيد حسن علي شاهه چاموٽ کي 5 فرزند ٿيا. سيد حاجي فضل علي شاهه، سيد محمد انور شاهه، سيد جيئندل شاهه، سيد محمد علي عرف الهبچايو شاهه ۽ سيد امام علي شاهه چاموٽ.

سيد محمد انور شاهه کي 7 فرزند هئا: سيد امداد علي عرف حسن علي شاهه، سيد امير علي شاهه، سيد

اعجــاز علي شاه، سيد آفتاب علي شاه، سيد امجد علي شاه، سيد غلام قادر شاه ۽ سيد علي گوهر شاه.

سيد امير علي شاه کي ٽي فرزند آهن: سيد حسين طارق شاه، سيد حسين فيصل شاه ۽ سيد عبدالقادر شاه.

سيد آفتاب علي شاه کي ٻه فرزند آهن:

- سيد علي حسن شاه
- ۽ سيد حسن علي شاه.

سيد علي گوهر شاه کي به ٻه فرزند آهن:

n*سيد علي اڪبر شاه

n *۽ سيد محمد انور شاه چاموٺ ثاني.

سيد امداد علي شاه کي هڪ فرزند آهي: سيد غلام مرتضيٰ شاه. سيد حسن علي شاه عرف امداد شاه کي به هڪ فرزند آهي: سيد شاه عالم عرف عنايت علي شاه.

متعلوي سادات جو خانداني مرڪز ”مٺياري“ آهي. انهيءَ شهر جي نزديڪ ”جيئندل ڪوٺ“ هن خاندان جو تاريخي يادگار آهي.

اهو ڪوٺ سيد محمد علي شاه چاموٺ جي والد محترم سيد جيئندل شاه انهيءَ ڪري ٺهرايو جو مٺياري کان ٻاهر رهندڙ متعلوي سادات جڏهن بزرگن جي مزارن تي حاضري ڏيڻ لاءِ ايندا هئا، تڏهن پنهنجا وهٽ ۽

ماڻهو شهر کان ٻاهر چڙهي، پيرين پيادو شهر ۾ داخل ٿيندا هئا. سندن گهوڙن ٻهيڙن ۽ ماڻهن جي ترسڻ لاءِ جئندل ڪوٽ اڏايو ويو.

(روايت: سيد امير علي شاهه چاموٽ)

ذريعا:

”نسب نامہ ساداتان متعلوي“ ڪاتب حافظ محمد هارون ٽکڙائي، تاريخ 9 رجب 1342هجري، مطابق 16 فيبروري 1923ع، ناشر ميان سيد مٺن شاه تاجر ڪتب حيدرآباد سنڌ.

(2) شجره نسب چاموٽ سادات مٽياروي.

- ايڊيٽر

http://www.sindhiadabiboard.org/catalogue/Personalties/Book27/Book_page1.html
http://www.sindhiadabiboard.org/catalogue/Personalties/Book27/Book_page12.html

This page was prepared for community readers, students and research scholars by Muhammad Umar Chand on 11 March 2022 with thanks to Sindhi Adabi Board Website